

[Poul Hansen (Kalundborg).]

gaards og egne vegne stille følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen:

„Idet folketinget tager økonomiministerens redegørelse til efterretning, går tinget over til næste sag på dagsordenen.“

Formanden: Der er nu fremsat følgende forslag om overgang til næste sag på dagsordenen: (se ovenfor). Også dette forslag indgår nu i forhandlingen.

Økonomi- og arbejdsministeren (Krag): Jeg kan modtage den af det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) m. fl. foreslåede dagsorden, men derimod ikke det af det ærede medlem hr. Viggo Starcke stillede forslag om en dagsorden.

Aksel Larsen: Det er mig ærligt og redeligt talt ufatteligt, hvorfor man vil forsøge at slutte denne debat med en afpareringsdagsorden overfor den dagsorden, det ærede medlem hr. Viggo Starcke har foreslået. Der er ingen i denne sal, der vil liberalisere til 100 pct. Der er måske nogle, der vil deklare, at de har en principiel tro på, at man kan gøre det; men ingen vil kunne sige, at de er overbevist om, at man er i stand til det; det kan heller ikke retsforbundets medlemmer i denne sal, og bortset fra retsforbundets ærede medlemmer, og i særdeleshed det ærede medlem hr. Viggo Starcke, som jeg har nogle bemærkninger til, er der ingen i denne sal, der vil erklære sig rede til, at Danmark skal liberalisere til 100 pct. — jeg forstår det sådan, at det skal ske omgående. Men når man har den opfattelse — og jeg er klar over, at den har man i de øvrige partier — fatter jeg ikke, hvorfor man ikke simpelthen stemmer det ærede medlem hr. Viggo Starckes dagsorden ned i stedet for at gå udenom problemet, eller lade som om man går udenom det, ved at foreslå en intetsigende afparingsdagsorden.

Det er ikke blevet bedre ved den motivering, det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) gav, for det ærede medlem sagde noget i retning af, at eftersom denne sag vil komme til debat i marts ved vareforsyningslovens behandling, bør man ikke nu vedtage en dagsorden som den af det

ærede medlem hr. Viggo Starcke foreslåede. Det er ingen begrundelse. Uanset om denne sag vil komme til behandling i næste måned eller om et halvt år eller om 100 år eller aldrig, går jeg ud fra, at det ærede medlem hr. Poul Hansen (Kalundborg) og hans parti mener, at man af saglige grunde ikke kan vedtage en dagsorden som den af det ærede medlem hr. Viggo Starcke foreslåede. Derfor synes jeg, det er en lidt billig motivering, at denne sag senere skal diskuteres.

Det ærede medlem hr. Viggo Starcke optræder ved denne som ved så mangfoldige andre lejligheder som liberalismens og frihandelens ubetingede profet her i det danske folketing. Han har forkyndt, at Danmark er fundamentalt interesseret i fri handel og i fri international handel. Han har proklameret, at det vil være bedst, om alle lande har fri handel, men hvis ikke alle lande har fri handel, vil det være næstbedst, om ens eget land har fri udenrigshandel uden restriktioner af nogen art, også selvom de andre lande ikke har fri udenrigshandel. Det ærede medlem siger, at udlandets restriktioner skader os måske nok, men vi kan ikke fjerne dem, heller ikke ved at vi selv opretholder restriktioner, og derfor skal vi liberalisere til 100 pct. Se, dette er katedervisdom og billig agitation, beregnet på de naive; det er en fremstilling af synspunkter, der hævdes at være retsforbundets og det ærede medlem hr. Viggo Starckes teoretiske grundsynspunkter; men det har bare ikke noget som helst med realiteterne i det ærede medlem hr. Viggo Starckes politik at gøre. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har stemt for Marshallplanen, har stemt for Atlantpagten, har godkendt alle de restriktioner, der er pålagt Danmark, eller som Danmark har måttet pålægge sig i medfør af sit medlemskab af og sin forbindelse med Atlantpagten og Marshallplanen. Det ærede medlem hr. Viggo Starcke har således godkendt, at restriktioner for Danmarks udenrigshandel skal eksistere, vel at mærke ikke vedtaget af Danmarks lovgivende forsamling, men af den lovgivende forsamling i et andet land, Amerikas Forenede Stater.

Hvis vi stillede et forslag her ved denne lejlighed — vi gør det ikke, vi kommer vel til at gøre det senere — om, at Danmark ikke skal rette sig efter forskrifter i medfør